

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoR/11/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716204467
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6716204467.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek JUDr. Aleny Križanovej a J. Miroslavy Púchovskej, v právnej veci žalobcu: J. X., nar. 17.XX.XXXX, Q. nábrežie XX, XXX XX O., zast. Mgr. et Mgr. Lívia Kost'ová, advokátkou so sídlom Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 XXX, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu O., č.k. 12C/87/2016-186 zo dňa 09. marca 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen, č.k. 12C/87/2016-186 zo dňa 09. marca 2018, p o t v r d z u j e.
- II. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen prvou výrokovou vetou zamietol žalobu a druhou výrokovou vetou priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni vo výške 100 %.
2. Súd prvej inštancie poukázal v odvolaní napadnutom rozsudku na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41CoR/2/2017-110 zo dňa 22.11.2017, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 20.09.2016. Vzhľadom k tomu, že je súd prvej inštancie viazaný rozhodnutím odvolacieho súdu, vykonal dokazovanie v zmysle usmernenia krajského súdu dospel k záverom uvedeným v bode 14. napadnutého rozsudku. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 písm. e) zákona č. 335/2014 Z.z. z dôvodu, že rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Súd prvej inštancie však uviedol, že rozhodcovskú zmluvu je potrebné posudzovať podľa zákona o rozhodcovskom konaní, keďže k jej uzavretiu došlo pred 01.01.2015, a preto žalobkyňa nie je oprávnená domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 písm. e) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Žalobkyňa poukázala aj na písm. i) predmetného ustanovenia, avšak nezdôvodnila, v čom vidí rozpor v konaní rozhodcovského súdu s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Samotný rozhodcovský súd posudzoval zmluvu o revolvingovom úvere ako zmluvu spotrebiteľskú. Súd preto po opätovnom preskúmaní zmluvy o revolvingovom úvere, rozhodcovskej zmluvy, rozhodcovského rozsudku, oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi dospel k záveru, že zmluvu o revolvingovom úvere nie je možné považovať za neplatnú a žalobu v celom rozsahu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že jej návrhu v celom rozsahu vyhovie. Uviedla, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal s otázkou platnosti rozhodcovskej zmluvy, ktorá mala založiť právomoc Stálemu rozhodcovskému súdu Victoria Arbitr. Má za to, že rozhodcovská zmluva je neplatná z dôvodu, že táto predstavuje neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskom vzťahu medzi ňou a žalovaným. Zdôraznila, že v konaní nebolo preukázané, že by predmetná rozhodcovská zmluva bola individuálne dojednaná. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutia odvolacích súdov. Uviedla, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal aj s otázkou platnosti samotnej zmluvy o revolvingovom úvere a následnou platnosťou rozhodcovskej zmluvy. Samotnú zmluvu o revolvingovom úvere považuje za neplatnú z dôvodu, že medzi ňou a žalovaným nedošlo k ukončeniu procesu uzatvárania zmluvy o revolvingovom úvere, keďže návrh na uzatvorenie zmluvy a prijatie návrhu nie sú totožné. Namietala aj, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s rozsudkami krajských súdov, ktoré doložila do súdneho spisu, z ktorých vyplýva, že zmluvy o revolvingovom úvere uzatvárané medzi žalovaným a inými klientmi sú absolútne neplatné. Uviedla, že súd prvej inštancie jej odňal právo na súdnu ochranu a uviedla aj, že súd rezignoval pri vyriešení otázky platnosti rozhodcovskej zmluvy a len sa priklonil k názoru odvolacieho súdu, ktorý taktiež nepovažuje za jednoznačný.

4. K odvolaniu žalobkyne podal vyjadrenie žalovaný, ktorý sa s jej tvrdeniami nestotožnil. Uviedol, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená na osobitnej listine a v súlade so zákonom. Z formulácie rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené buď v konaní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovská zmluva obsahuje osobitnú podpisovú doložku, poučenie ako aj podmienky rozhodcovského konania a možnosť jednostranne odstúpiť od zmluvy v lehote 14 dní od jej uzavretia. Žalovaný sa vyjadril aj k údajom o RPMN za úver a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

5. K vyjadreniu žalovaného podala vyjadrenie žalobkyňa, ktorá zotrvala na svojich argumentoch a stanoviskách.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP. Odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť ani zopakovať dôkazy vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie vecí na odvolacom pojednávaní nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, preto prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP). Rozsudok v zmysle § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 1 CSP odvolací súd verejne vyhlásil, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

7. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 244/2002 Z.z.“ alebo „zákon o rozhodcovskom konaní“), rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

8. Podľa § 4 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

9. Podľa § 4 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

10. Podľa § 45 ods. 1 písm. e) a i) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,

i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu.

11. Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

12. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

13. Odvolací súd opätovne preskúmal predložený súdny spis spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a odvolaním a dospel k názoru, že súd prvej inštancie rozhodol správne. Odvolací súd uznesením č.k. 41CoR/2/2017-110 zo dňa 22.11.2017 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 20.09.2016 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V zmysle § 391 ods. 2 CSP je názor vyslovený odvolacím súdom záväzný pre súd prvej inštancie, pričom princíp viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu sa nemusí použiť iba v prípade, ak v dôsledku zmeny skutkových zistení, z ktorých odvolací súd vychádzal, už nie je možné jeho názor rešpektovať. Po preskúmaní odvolania žalobkyne je možné konštatovať, že k zmene skutkových zistení v priebehu konania nedošlo, keďže žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu názoru odvolacieho súdu.

14. Odvolací súd je toho názoru, že vo svojom skoršom rozhodnutí v tejto veci sa dostatočne podrobne vysporiadal s otázkou platnosti rozhodcovskej zmluvy. Skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená zmluvnými stranami samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a neodôvodňuje záver o jej absolútnej neplatnosti, keďže aj samotný zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, ktorý je potrebné aplikovať pri posudzovaní rozhodcovskej zmluvy, uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy povoľuje. Ako už odvolací súd uviedol v uznesení zo dňa 22.11.2017, rozhodcovská zmluva obsahuje vyhlásenie dlžníka, že s uzatvorením zmluvy súhlasí, ako aj rozvázovaciú podmienku, v zmysle ktorej mala žalobkyňa právo odstúpiť od zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní, a to aj bez uvedenia dôvodu.

15. V súvislosti s námietkou žalobkyne ohľadom neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere odkazuje odvolací súd opätovne na svoje skoršie rozhodnutie. Aj s uvedeným sa totiž dostatočne súd podrobne vysporiadal, a to konkrétne v bode 17. svojho uznesenia.

16. K námietke žalobkyne, že sa súd nevysporiadal s rozsudkami iných súdov, ktoré v konaní predložila, odvolací súd uvádza, že rozhodnutiami iných odvolacích súdov, ako ani rozhodnutiami súdov prvej inštancie, nie je viazaný. Ustanovenie § 193 CSP taxatívne vymedzuje, ktorými rozhodnutiami je súd viazaný a rozhodnutia všeobecných súdov ohľadom spotrebiteľských sporov v predmetnom ustanovení vymenované nie sú. Zároveň nie je možné konštatovať, že by išlo o odklonenie sa od ustálenej súdnej praxe, keďže ani najvyššie súdne authority nie sú jednotné pri posudzovaní samostatne uzatvorených rozhodcovských zmlúv, ktoré zároveň obsahujú rozvázovaciú podmienku.

17. Ďalej netreba opomíňať, že rozhodnutie súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu tvorí jeden celok, preto nie je možné súhlasiť ani s názorom žalobkyne o nedostatočnom odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a o jeho údajnej rezignácii pri vyriešení otázky platnosti rozhodcovskej zmluvy. Ako už bolo uvedené vyššie, k tejto skutočnosti sa už podrobne vyjadril odvolací súd a súd prvej inštancie, viazaný jeho názorom, rozhodol v načrtnutých intencióch.

18. Odvolací súd sa v bode 20. skoršieho rozhodnutia vyjadril aj k existencii, resp. neexistencii dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku a v záujme hospodárnosti konania aj v tejto časti odkazuje na už vyslovený názor.

19. Odvolací súd zároveň poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.11.2011, sp. zn. 6Cdo 145/2011, v zmysle ktorého nemusí dať všeobecný súd odpoveď na

všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie podstatný význam. Podstatným v tomto prípade bolo posúdenie rozhodcovskej zmluvy a zistenie, či je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Keďže odvolací súd zistil, že dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku nevyplýva z § 45 ods. 1 písm. e) ani písm. i) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti spôsobilé presvedčiť súd o opaku, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. Odvolací súd potvrdil aj výrok, ktorým súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni vo výške 100 %. Keďže je odvolací súd viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, preskúmal výrok o nároku na náhradu trov konania len v tomto rozsahu a dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalovanému, ako úspešnej strane sporu, priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

21. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods. X CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni vo výške 100 %. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).